

ince karargâhta bulunan Araplar, Abbas lehine tezahürata kalkıştı. Yine muhtemelen bir baskı sonucu, Abbas ordunun huzuruna çıkarak amcasına biat etti, onların da biat etmeleri gerektiğini söyledi. Böylece Mu'tasım'ın halifeliliği kesinleşmiş oldu.

Yeni halife zamanında Suğur ve Avâsım valiliğinden azledilen Abbas, bir daha resmî bir göreve getirilmedi. Türkler'in gerek ordu içinde, gerekse idarî kadrolarda nüfuz sahibi olmalarını bir türlü hazmedemeyen Araplar, halifeyi tahtından indirip yerine Abbas'ı geçirmek üzere harekete geçtiler. Ancak Abbas'ın çekingenliği sebebiyle birkaç suikast teşebbüsü başarıya ulaşamadı. Ordu içindeki Türkler'e ve halifeye karşı açıkça cephe alan muhalefetin faaliyetleri Ammüriyye (Amorion) seferinden dönüştü ortaya çıkarıldı ve Abbas'la birlikte bütün elebaşlar yakalandı. Abbas, Menbic'te hapiste iken öldü.

BİBLİYOGRAFYA :

Ya'kübi, *Târîh* (nşr. M. Th. Houtsma), Leiden 1883, II, 464, 471, 476; Taberî, *Târîh* (nşr. M. J. de Goeje), Leiden 1879-1901, III, 1100, 1101, 1111, 1133, 1140, 1164, 1249, 1250, 1256, 1267; Mes'ûdî, *Mürûcü'z-zeheb* (nşr. C. B. de Meynard-P. de Courteille), Paris 1861-77, VII, 102, 136; İbnü'l-Esir, *el-Kâmil* (nşr. C. J. Tornberg), Leiden 1851-76, IV, 409, 415, 418, 429, 432, 440, 486, 491; J. A. Bury, *A History of the Eastern Roman Empire (802-863)*, London 1912, s. 258, 473-474; A. A. Vasilev, *Byzance et les Arabes, La Dynastie d'Amorium*, Bruxelles 1935, I, 101-118; Hakkı Dursun Yıldız, *İslâmiyet ve Türkler*, İstanbul 1976, s. 70-76, 89-91; K. V. Zetterstéen, "Abbas", *IA*, I, 14-15; a.m.f., "al-Abbâs b. al-Ma'mûn", *EJ*² (Fr.), I, 11-12.

HAKKI DURSUN YILDIZ

ABBAS b. MİRDÂS

(عباس بن مرداس)

Ebü'l-Heysem Abbâs b. Mirdâs
b. Ebî Âmir es-Sülemî

Kahramanlık şiirleriyle tanınan sahâbî.

Hayatı hakkında fazla bilgi yoktur. Babası Mirdâs putperest idi. Onun ölümünden sonra, rivayete göre 8 (629) yılında veya daha önce Süleym kabilelerinden bazı kimselerle birlikte Hz. Peygamber'e giderek müslüman oldu. Kendi kabilesinden topladığı dokuz yüz kişilik bir kuvvetin başında önce Mekke'nin fethine katıldı; Huneyn Savaşı ile Taif muhasarasında da bulundu. Müellefe-i

kulûb*dan kabul edilen Abbas b. Mirdâs, Huneyn Savaşı'nda elde edilen ganimetlerin taksimi sırasında, yeni müslüman olan başka kimselere daha çok pay verildiğini öne sürerek hoşnutsuzluğunu dile getiren şiirler söylemeye başladı. Bunun üzerine Hz. Peygamber ona da yüz deve verilerek memnun edilmesini emretti.

Abbas b. Mirdâs, Hz. Peygamber'le birlikte katıldığı savaşlardan sonra Mekke veya Medine'de kalmayıp kabilenin yanına dönmüştür. Hz. Ömer'in hilâfeti sırasında Basra'ya gidip yerleştiği bilinmektedir. Bazı kaynaklarda Abbas'ın Şam'a da gittiği kaydedilir.

Başta Huneyn olmak üzere Abbas'ın katıldığı savaşlarla ilgili kahramanlık duygularını dile getiren şiirlerinin bir kısmı zamanımıza ulaşmıştır. *el-Eğâni* ve İbn Hişâm'ın *es-Sîre'si* gibi kaynaklarda bunlardan bol örnekler vardır. İbnü's-Sikkît, Ali b. Abdullah et-Tûsî ve Sükerî tarafından tertip edildiği söylenen divanı günümüze kadar gelmemiştir. Cemil Bek el-Azm'in derlediği bir kısım şiirlerini ihtiva eden nüsha, Zâhiriyye Kütüphanesi'nde bulunmaktadır (nr. Umumi 4411, s. 90-112). Yahyâ el-Cübürî, onun şiirlerinden yetmiş yedisini bir araya getirerek *Divânü'l-Abbâs b. Mirdâs es-Sülemî* adıyla neşretmiştir (Bağdat 1968).

Hz. Peygamber'den dört hadis rivayet eden ve Halife Osman devrinde ölen Abbas b. Mirdâs'ın vefat tarihi kesin olarak tesbit edilememiştir.

BİBLİYOGRAFYA :

Vakîdî, *Kitâbü'l-Meğâzi* (nşr. M. Jones), London 1965-66, II, 701-705, 812-814; III, 946-947, 952, 990; İbn Hişâm, *es-Sîre* (nşr. Mustafa es-Sekkâ v.dğr.), Kahire 1375/1955, II, 427-428, 460-470, 493-495; İbn Sa'd, *et-Tabakâtü'l-kübrâ* (nşr. İhsan Abbas), Beyrut 1388/1968, I, 273, 307-309; IV, 271-273; İbn Kuteybe, *eş-Şî'r ve's-su'arâ*, Kahire 1322, s. 59, 73; Ebü'l-Ferec el-İsfahânî, *el-Eğâni*, Kahire 1927, XIV, 302-320; İbn Hazm, *Cevâmi'u's-sîre* (nşr. İhsan Abbas-Nâsiruddin Esed), Kahire 1956, s. 238, 245-246; İbnü'l-Esir, *Üsdü'l-gâbe* (nşr. Muhammed İbrâhim el-Bennâ v.dğr.), Kahire 1390-93/1970-73, III, 168-170; İbn Hacer, *el-İşâbe*, Kahire 1328, II, 272; Sezgin, *GAS*, II, 242-243; Abdullah Abdürrahîm Useylân, "Edvâ' ale'd-divâni'l-mecmû' li'l-Abbâs b. Mirdâs es-Sülemî", *Mecelletü Külliyyeti'l-luğa ve'l-ülmî'l-ictimâ' iyye*, sy. 5, Riyad 1975, s. 367-381; N. Rhodokanakis, "Abbas", *IA*, I, 15; G. E. von Grunebaum, "al-Abbâs b. Mirdâs", *EJ*² (Fr.), I, 12.

MUSTAFA FAYDA

ABBAS MİRZA

(عباس میرزا)

(1789-1833)

Azerbaycan valisi ve saltanat nâibi.

Feth Ali Şah'ın büyük oğludur. 26 Ağustos 1789'da Mâzenderan'da Nevâ kasabasında doğdu. Annesi Âsiye, Feth Ali Han Kaçar Develü'nün kızıdır. 1797'de henüz sekiz yaşında iken büyük amcası Ağa Muhammed Şah'ın Karabağ seferine katıldı. Babası Feth Ali'nin 1798'de Kaçar tahtına geçmesi üzerine, 20 Mart 1799'da saltanat nâibliğine getirildi ve aynı zamanda Azerbaycan valisi oldu. 1804-1813 ve 1826-1828 İran-Rus savaşlarında Azerbaycan valisi olarak önemli rol oynadı. Tebriz'in Ruslar tarafından zaptından sonra, siyasi maharetini göstererek iki taraf arasında Türkmençay Antlaşması'nın imzalanmasını sağladı. Ardından Yezd'deki isyanı bastırmak ve Kirman ile Fars valileri arasındaki ihtilâfi halletmekle görevlendirildi. Bir süre sonra Horasan valisi oldu, ancak Azerbaycan valiliğini de elinde tuttu. Nihayet Hive ve Afganistan'ın fethi gibi büyük planlarını gerçekleştirilmeden, karaciğer rahatsızlığı sebebiyle kırk dört yaşında Meşhed'de öldü (25 Ekim 1833).

Abbas Mirza, özellikle Azerbaycan'da gerçekleştirmeye çalıştığı Avrupaî tarzdaki ıslahat hareketleriyle şöhret kazandı. Eğitimde, idarî ve bilhassa askerî sahada Batılı modellere dayalı birtakım düzenlemeler yaptı. III. Selim'in gerçekleştirdiği ıslahatı Tebriz'de uygulamaya çalıştı. İngiltere ile sıkı bir münasebet kurarak bu ülkeye talebe gönderdi. Ruslar'a karşı koyabilmek için Azerbaycan ordusunun Batılı usullere göre eğitimi sağlamaya çalıştı ve bu hususta Osmanlılar'dan büyük ölçüde faydalandı. Tebriz'de barut imalâthanesi, top tezgâhları, askerî teçhizat atölyesi yaptırdı; topçu ve piyade askerini Avrupaî tarzda düzenledi. Onun zamanında Tebriz, coğrafi ve siyasi vaziyeti dolayısıyla İran'ın Batı kültürüne açılan ilk kapısı durumundaydı. Hatta 1816'da burada bir matbaa kurulmuştu. Yirmi altı oğlu, yirmi bir kızı olan Abbas Mirza, Avrupalı seyyahlarca yüksek meziyetlere sahip, reform âşığı bir insan olarak nitelendirilir. Feth Ali Şah'ın ölümünden sonra Kaçar tahtına Abbas Mirza'nın oğullarından Muhammed geçti.